

nato II. lauream Martyrii consequutus creditur. Etenim is lib. v. cap. 31. adversus Hæretes hæc scribit: *Manifestum est, quia & discipulorum ejus & hæc operatus est Dominus, Animæ abibunt in Invisibilem Locum, definitum eis a Deo, & ibi usque ad Resurrectionem commemorabuntur, sustinentes Resurrectionem, post recipientes Corpora, & perfecte resurgentes, hoc est corporaliter, quemadmodum & Dominus resurrexit, sic venient ad conspectum Dei.* Consimilia quoque profert Tertulliani verba, qui circiter Annum Christi cxxx. finem vivendi fecit. Nam in lib. de Anima cap. 55. exemplo Christi, ad Inferos post mortem profecti, eos ridet, qui satis superbe non putant, *Animas Fidelium inferis dignas; servi super Dominum, & discipuli super Magistrum; aspernati, si forte in Abrabæ sinu, expectandæ Resurrectionis solatium capere.* Insuper addit in suo de Paradiso Libello, qui jamdiu excidit, se *constituisse omnem Animam apud Inferos sequestrari, in Diem Domini.* Origenem pariter laudat, qui Anno Christi ccliv. diem suam obiisse creditur, utque in Homil. vii. in Levitic. hæc scripsit de Sanctorum Animabus: *Nondum receperunt lætitiâ suam, ne Apostoli quidem; sed & ipsi expectant, ut & ego lætitiæ eorum particeps sim.* Sub finem quoque Sæculi III. floruit Victorinus Martyr Petavionensis, cujus verba sunt ad illud Apocal. vi. 9. de Animabus sub Altari: *Sed quis in novissimo tempore Sanctorum remuneratio perpetua, & Impiorum ventura damnatio, dictum est eis, Expectate.* Et pro corporis sui solatio acceperunt Stolas albas, idest donum Spiritus Sancti. Denique Lactantii, qui ineunte Sæculo IV. floruit, nota verba adfert lib. vi. Sect. 21. Divinar. Institution. *Nec tamen quisquam putet, Animas post mortem protinus judicari. Omnes enim in una communicque custodia detinentur, donec tempus adveniat, quo maximus Juxta meritorum faciat examen. Tum quorum fuerit probata justitia, illi præmium Immortalitatis accipient.* Obiter heic animadvertat velim Lector, quid Lactantio sit præmium Immortalitatis, tantummodo post Judicis æterni adventum ac sententiam conferendum Justis. Nuper vidimus Immortalitatis Corona illos statim a morte donatos, testimonio Smyrnenfis Ecclesiæ. Parùm autem laborandum Barneto fuit, ut hæc veterum loca congereret. Ea quippe, immo & alia, uti nuper monui, jamdudum Sixtus Senensis, Cardinalis Bellarminus, atque alii e nostris produxerant. Sed quid, quæso, hæc possunt contra Ecclesiæ Catholicæ dogma, quando meminimus, tum Justini & Tertulliani, tum reliquorum, tandem differentium poenas & præmia Mortuorum, opinionem ex uno falso principio, atque ex altera futili opinione processisse? Ita porro sese res habuit. Primus Millenarii Regni somnium, complendum post universale Judicium, Cerinthus tempo tum Apostolicorum Hæresarcha invexit. Merique Catholicorum abfuerunt ab ejus opinione amplectenda: immo diu non pauci Apocal. S. Jo. tanquam divinum Librum accipere noluerunt, veriti scetum Cerinthi ipsius, quod ibi Mille Annorum Regnum commemoretur. Verum animaverimus, Papiæ Hieropolitano Episcopo, sub initium